

[Stinus]

Her er vi altså ikke enige i udenrigsministerens vurdering.

Som vi har nævnt det i bemærkningerne til forslaget: sparerunder, som rammer u-landsbistanden, kan være totalt ødelæggende for igangværende projekter og medføre, at tidligere givne bevillinger tabes på gulvet. Det er det modsatte af effektivitet.

Vi har i folketinget for nylig haft både en udenrigs- og sikkerhedspolitisk debat og en debat om den særlige situation i Afrika. I begge debatter indgik udviklingslandenes økonomiske situation og deres behov for øget hjælp. Specielt under Afrikadebatten blev der fra praktisk talt alle sider udtalt pæne ord om den egentlige u-landsbistand i modsætning til katastrofebistanden. Hr. Pelle Voigt har også gjort opmærksom på dette i debatten i dag. Jeg fik i hvert fald det indtryk ved at lytte til debatten i fredags, at det radikale forslag om øget bistand på forhånd ville være sikret støtte fra alle partier. Det ser ikke ud til at være tilfældet i dag, og det overrasker mig naturligvis.

Jeg skal derfor rekapitulere, hvad jeg selv har sagt om den økonomiske og sociale krise, en stor del af Afrika i dag befinder sig i.

For mange afrikanske lande er udviklingen ikke alene sat i stå, men der er tale om en udvikling den forkerte vej. I en rapport fra Verdensbanken i september spår banken, at størstedelen af Afrika vil synke ned i et politisk, socialt og økonomisk mareridt, med mindre der omgående kommer ekstraordinær hjælpeindsats fra donorlandene og internationale organisationer. Det er ikke nødhjælp eller katastrofehjælp, det drejer sig om, men egentlig udviklingsbistand. Lånemulighederne for udviklingslandene er blevet forringede, renten ligger højt, det samme gør dollarkursen. Alt dette betyder, at det er blevet næsten umuligt for en række udviklingslande at opfylde deres gældsforpligtelser.

I de industrialiserede lande steg vækstraten fra 0,5 pct. i 1982 til 2,3 pct. i 1983. I udviklingslandene faldt vækstraten i samme tidsrum fra 1,9 pct. til 1 pct. Kløften mellem Nord og Syd bliver større. Der er derfor al mulig grund til at øge den statslige bistand til udviklingslandene i de kommende år, og det radikale venstre har ikke spor imod, at Danmark fortsat er foregangsland på dette område som påpeget af hr. Nør Christensen. Det kunne dog tænkes, at det gode eksempel

smittede af på andre. I øvrigt har Norge nu sat sin u-landsbistand op fra 1,06 pct. til 1,17 pct., så der er noget at leve op til. At de vestlige industrilandene som helhed fra 1982 til 1983 reducerede deres udviklingsbistand fra 0,38 pct. til 0,36 pct., betragter vi som intet mindre end skandaløst.

Det radikale venstre ønskede en forøgelse af bistanden fra 0,76 pct. i år til 0,79 pct. i 1985. Vi accepterede som en del af finanslovsforliget med regeringen en mindre stigning, bl.a. på grund af de ekstra store beløb, som skal anvendes til modtagelse af spontanflygtninge i Danmark. Disse penge skal ikke tages fra Danidas budget hverken i 1985 eller på et senere tidspunkt, og med det foreliggende forslag ønsker det radikale venstre også at få fastslået, at ingen modtagelse af flygtninge i Danmark, hverken spontanflygtninge eller flygtninge fra FNs flygtningehøjkommissær, skal finansieres over Danidas budget. Modtagelse af flygtninge i Danmark, uanset hvor flygtningene kommer fra, er ikke u-landsbistand.

Vi gør i bemærkningerne til forslaget opmærksom på, at der er sket en forringelse af den egentlige u-landsbistand med beslutningen om, at u-landsoplysning nu i modsætning til tidligere skal finansieres af bistandsmidlerne, og det fremgår af forslaget til finanslov for 1985, som hr. Kelm-Hansen også gjorde opmærksom på det, at visse udgifter til administration af u-landsbistanden, som tidligere blev betalt over udenrigsministeriets almindelige konto, nu også finansieres af bistandsmidlerne. Det reducerer den egentlige u-landsbistand, men det sker i fuld overensstemmelse med OECDs eller DACs definition af, hvad u-landsbistand er. Det radikale venstre beklager alligevel stærkt denne nyordning. Det er imidlertid helt klart, som udenrigsministeren også gjorde opmærksom på det, at modtagelse af flygtninge på ingen måde efter DACs regler kan regnes som u-landsbistand.

Over for hr. Pelle Voigt kan jeg bekræfte, at det radikale venstre er parat til at afsætte yderligere midler til modtagelse af flygtninge i Danmark. Med hensyn til modtagelse af flygtninge fra FNs højkommissær og båd-flygtninge er det radikale venstre dog i 1985 forpligtet af vor aftale med regeringen til at tage beløbet, et allerede fastsat beløb, fra bistandsmidlerne. Vi er i øvrigt enige med SF i,